

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/47/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118202730
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Terézia Mecelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2118202730.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Terézie Mecelovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Gabriely Briškovej, vo veci žalobkyne: E PROPERTY, s.r.o., Sládkovičova 2069/10, Piešťany, IČO: 47 147 075, proti žalovanému: N. A., nar. XX. K. XXXX, bytom L. XXX, o zaplatenie sumy 11.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 6. novembra 2018 č. k. 11Csp/46/2018-44, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 11.000 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 11.000 eur od 1.5.2017 do zaplatenia, úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 6.000 eur od 7.6.2016 do zaplatenia a úrokom vo výške 5 % ročne zo sumy 5.000 eur od 11.11.2016 do zaplatenia, do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, II. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 488, § 489, § 494, § 517 ods. 1 a 2, § 558, § 559 ods. 2, § 657, § 658 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej aj „Občiansky zákonník“, alebo len „O. z.“), § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „nariadenie vlády“).

Vecne dôvodil, že medzi žalobkyňou ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 6.6.2016 uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa žalovanému poskytla peňažnú pôžičku vo výške 6.000 eur a dňa 9.11.2016 bola uzatvorená zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa žalovanému poskytla peňažnú pôžičku vo výške 5.000 eur (čo nebolo medzi stranami sporné). Obe sumy pôžičky sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobkyni do 30.4.2017, pričom v zmysle čl. II. bod 1 zmlúv sa zaviazal zaplatiť žalobkyni tiež odplatu vo forme úroku vo výške 5 % ročne. Žalovaný sumu pôžičky zo žiadnej zo zmlúv žalobkyni v lehote splatnosti, ani neskôr, nevrátil (taktiež v konaní nebolo sporné). Súd prvej inštancie preto zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 11.000 eur (6.000 eur + 5.000 eur) a súčasne priznal žalobkyni úroky z pôžičky, ktoré si účastníci zmlúv dojednali v čl. II. bod 1 zmlúv vo výške 5 % ročne, keď ide o primeranú výšku úroku, a to zo sumy 6.000 eur od 7.6.2016 (odo dňa poskytnutia pôžičky v sume 6.000 eur) do zaplatenia a zo sumy 5.000 eur od 11.11.2016 (odo dňa poskytnutia pôžičky v sume 5.000 eur) do zaplatenia, keď žalovaný voči uplatnenému úroku ani nenamietal. K obrane žalovaného, že mu neboli doručené výzvy žalobkyne zo dňa 11.1.2018 a zo dňa 7.2.2018 súd prvej inštancie uviedol, že táto obrana nebola spôsobilá spochybníť nárok žalobkyne, keďže splatnosť pôžičiek a úrokov vyplývala zo zmlúv o pôžičke, preto žalobkyňa nebola povinná dodatočne vyzývať žalovaného na plnenie zo zmlúv. Žalovaný sa s plnením dostal do omeškania od 1.5.2017, od ktorého dňa priznal súd žalobkyni úrok z omeškania až do zaplatenia /s odkazom na nariadenie vlády, t. j.

vo výške o 5 percentuálnych bodov viac, ako je základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, tzn. vo výške 5 % ročne (5 + 0 %)/. Na základe vyššie uvedeného súd prvej inštancie považoval uplatnený nárok žalobkyne za dôvodný v celom rozsahu, preto žalobe vyhovel. S prihliadnutím na výšku istiny s príslušenstvom, na zaplatenie ktorých súd zaviazal žalovaného, určil žalovanému v súlade s § 232 ods. 3 veta druhá CSP na plnenie primeranú dlhšiu lehotu 60 dní od právoplatnosti rozsudku, v ktorej lehote má žalovaný dostatok času zabezpečiť si finančné prostriedky napr. formou úveru. Žalovaný požiadal o možnosť plnenia v splátkach vo výške 200 eur mesačne, pričom žalobkyňa nesúhlasila so splácaním dlhu v splátkach v žiadnej výške. Súd neumožnil žalovanému splácať dlh v splátkach, keďže žalovaný predovšetkým v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal svoje majetkové pomery. Zároveň mal súd za to, že by ani nebolo spravodlivé žiadať od žalobkyne, aby strpela plnenie v splátkach, keďže žalobkyňa ešte pred podaním žaloby poskytla žalovanému možnosť splácať dlh, ktorú možnosť však žalovaný nevyužil. Okrem toho, pri splátke v požadovanej výške 200 eur, by dlh žalobkyne nebol uhradený v súdnej praxi ustálenej dobe 36 mesiacov od právoplatnosti rozsudku.

V časti o trovách konania svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 251, § 255 ods. 1, § 257, § 262 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), vecne úspechom žalobkyne v plnom rozsahu (nezistiac dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie trov).

2. Proti tomuto rozsudku v celom jeho rozsahu podal žalovaný včas odvolanie. Namietal nedoručenie listových zásielok zo dňa 11.1.2018 a 7.2.2018, na ktoré nemohol reagovať. Jednorazové vyplatenie žiadal v období, keď mal prísľub peňazí. Požiadal o mimosúdne vyrovnanie v zmierovacom konaní a splátkový kalendár vo výške 200 eur mesačne. Jednorazové vyplatenie dlžnej sumy je pre neho likvidačné. Má snahu zaplatiť túto sumu čo najrýchlejšie.

3. Žalobkyňa navrhla rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť, prípadne odvolanie žalovaného odmietnuť. Obsah odvolania žalovaného, až na niektoré dátumy, je totožné s odporom proti platobnému rozkazu. Žalovaným uvádzané dôvody sú nejasné.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozsudku súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP, posudzujúc ho podľa obsahu) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie treba (napriek námietkam žalovaného) považovať za vo výroku vecne správny, keď súd prvej inštancie v miere postačujúcej pre rozhodnutie zistil skutkový stav a vec aj správne posúdil po právnej stránke. Odvolací súd nemal dôvod nesúhlasiť s argumentáciou použitou súdom prvej inštancie na podporu ním zvoleného spôsobu rozhodnutia (tak ako táto - rozumej argumentácia - vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku). U dôvodov predostretých súdom prvej inštancie dostatočne jasne a i objektívne presvedčivo by tak zásadne postačovalo i len konštatovať ich správnosť a odvolať sa na ne (prvá časť ust. § 387 ods. 2 CSP), odvolací súd však aj v tejto konkrétnej veci musí urobiť zadosť tiež povinnosti vyporiadať sa s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP) a preto, ale aj pre celkovú úplnosť nad rámec už uvedeného súdom prvej inštancie dopĺňa (§ 387 ods. 2 CSP in fine) nasledovné:

5. V preskúmvanej veci nebolo sporné, že medzi stranami sporu došlo k uzavretiu dvoch zmlúv o pôžičke (s dohodnutým úrokom vo výške 5 %), na základe ktorých žalobkyňa poskytla žalovanému finančné prostriedky v celkovej sume 11.000 eur (6.000 eur + 5.000 eur), pričom sumy pôžičky sa žalovaný zaviazal vrátiť žalobkyne do 30.4.2017. S plnením sa žalovaný dostal do omeškania, sumu pôžičky zo žiadnej zo zmlúv žalobkyne v lehote splatnosti (ani neskôr) nevrátil.

6. Podľa § 657 O. z. zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

7. Podľa § 658 ods. 1 O. z. pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

8. Zmluvou o pôžičke veriteľ prenecháva dlžníkovi druhovo určené veci a dlžník sa zaväzuje vrátiť veriteľovi veci rovnakého druhu. Podstatnými náležitosťami zmluvy o pôžičke sú: a/ prenechanie vecí veriteľom dlžníkovi, b/ povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu, c/ vymedzenie požičiavanych vecí, d/ dočasnosť zmluvy. Zmluva o pôžičke je asynalagmatickou zmluvou, čo je dané predovšetkým jej reálnym charakterom. Dlžníkovi vyplýva povinnosť vrátiť veci rovnakého druhu a veriteľovi vyplýva povinnosť tieto veci prevziať (Števček, M., Dulak, A., Bajánková, J., Fečík, M., Sedlačko, F., Tomašovič, M. a kol. Občiansky zákonník II. § 451 ? 880. 2. vydanie. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2019, s. 2279 - 2280).

9. Žalovaný v odvolaní namietal, rovnako ako pred súdom prvej inštancie nedoručenie výzvy žalobkyne na plnenie zo dňa 11.1.2018 a 7.2.2018. V tomto smere sa odvolací súd stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie, že uvedené nie je spôsobilé spochybniť nárok žalobkyne (nárok ako taký nespochybňuje ani samotný žalovaný), keďže splatnosť pôžičiek a úrokov vyplývala zo zmlúv o pôžičke, v danom prípade splatnosť nastala dňom 30.4.2017 (jedným z najčastejších spôsobov dojednania termínu splatnosti je presný termín plnenia, tak ako v tomto prípade). Preto žalobkyňa nebola povinná dodatočne vyzývať žalovaného na plnenie zo zmlúv. Uvedená námietka žalovaného preto neobstojí .

10. Pokiaľ ide o povolenie žalovanému plnenia v splátkach v sume 200 eur, odvolací súd uvádza nasledovné.

11. Podľa § 232 ods. 4 CSP ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

12. Ak má súd za to, že v prejednávacom prípade je namieste určiť na plnenie dlhšiu lehotu alebo určiť, že plnenie sa má uskutočniť v splátkach, táto časť výroku rozhodnutia súdu musí byť podložená zistením všetkých potrebných skutočností, ktoré by presvedčivo zdôvodnili záver súdu, že vzhľadom na povahu prejednávanej veci, na povinný nárok a osobné pomery účastníkov je vhodné určiť na splnenie lehotu dlhšiu než tri dni od právoplatnosti rozsudku, alebo určiť, že peňažné plnenie možno uskutočniť v splátkach (porov. R 87/1966).

13. Hľadiskami pre úvahu súdu, či má žalovanému, ktorého platobnú povinnosť určil, priznať výhodu splátok, bude najmä výška priznaného plnenia, platobná schopnosť žalovaného aj v konaní prejavovaná snaha o plnenie záväzku, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia jednotlivých splátok v prípade ich nedodržania a skutočnosť, či by prípadné zdržanie v plnení súdom ustanovenej povinnosti nedodržaním jednotlivých splátok nebolo v riešenom prípade vzhľadom na osobné pomery žalobcu príliš ťaživé (porov. R V/1968).

14. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa s povolením splátok žalovanému nesúhlasila a žalovaný nepreukázal svoje pomery, odôvodňujúce priznanie plnenia v splátkach (pozn.: neurobil tak ani v odvolacom konaní), nepredložil žiaden listinný dôkaz. Preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď žiadosti žalovaného o povolenie splátok v sume 200 eur nevyhovel. Napriek uvedenému mu na plnenie určil primeranú dlhšiu lehotu a to 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

15. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovaného neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, ku ktorým dospel súd prvej inštancie a vecnú správnosť napadnutého rozsudku, preto odvolanie žalovaného z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov nemožno považovať za opodstatnené. Žalovaný v odvolaní neprodukoval žiadne relevantné nové tvrdenia, s ktorými by sa nevysoptoval už súd prvej inštancie.

16. Pre úplnosť sa dodáva, že do práva na spravodlivý súdny proces nepatrí súčasne aj právo účastníka konania (strany), aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (porov. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04).

17. Odvolací súd, osvojujúci si aj dôvody súdu prvej inštancie, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil, čo sa týkalo aj vecne správneho a odvolaním nespochybného rozhodnutia o trovách prvoinštančného konania.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP tak, že procesne plne úspešnej žalobkyni priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu a to z dôvodu, že strana, ktorá mala plný úspech vo veci (žalobkyňa), má nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti strane, ktorá vo veci úspech nemala (žalovaný).

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Tento rozsudok prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.